

Det ledende Synspunkt ved Opregningen i § 3, 1. Stk., af undtagne Kategorier af Bygninger har været, at Bygninger, der frembyder en ekstraordinær stor Risiko, bør undtages. Dette Synspunkt har ført til, at man — foruden de Statsvirksomheder, der er forsikret i Statsbrandforsikringsfonden — har undtaget kongelige Slotte og Palæer, hvorved forstaaes de af Kongen benyttede eller Staten tilhørende Slotte og Palæer, samt militære Anlæg, Fabrikker og Værksteder for Fremstilling af Krigsmateriel og Lufthavnes, Jernbaners og Sporvejes Bygninger. Endvidere har man foreslaaet undtaget Gasværker, hvad enten disse tilhører Kommuner eller private, samt Elektricitets- og Vandværker, der er kommunale, det vil sige tilhører Kommuner. Man er opmærksom paa, at Afgrænsningen af denne sidste Gruppe ikke er ganske rational, idet paa den ene Side enkelte store Værker som Nordsjællands Elektricitetsværk og Sydøstsjællands Elektricitetsværk omfattes af Forsikringen, medens paa den anden Side ethvert kommunalt Elektricitetsværk og Vandværk undtages. Udvalget mener imidlertid at burde medtage de smaa private Elektricitets- og Vandværker, idet der her foreligger et Forsikringsbehov og Risikoen ikke er ekstraordinær, og mener derfor, at den foreslaaede Afgrænsning stort set er den rette, selv om der herved medtages enkelte større Værker.

Ved offentlige Hospitaler forstaaes Hospitaler, der tilhører Stat eller Kommune.

Ved Afgrænsningen i § 3, 2. Stk., af Tilbehøret har man henholdt sig til den Afgrænsning, der er almindelig i Bygningsbrandforsikringen. Besætning og Inventar til Landbrugsejendomme samt Maskiner og andet Tilbehør, der kun efter særlig Børgøring medtages under Forsikringen af en fast Ejendom, omfattes derfor ikke af Krigsforsikringen.

Til § 5.

Bestemmelsen er affattet saaledes, at Forsikringen dækker Skade paa Bygninger med Tilbehør, som efter Krigsklausulen i de gældende Betingelser for Bygningsbrandforsikring er undtaget derfra. Udvalget har drøftet at foreslaa Krigsforsikring gennemført som en permanent Ordning, men har dog anset det for rettest at begrænse Forslaget til den nuværende Krig, Borgerkrig, Oprør eller borgerlige Uroligheder under Krigen eller i Forbindelse med denne, uanset i hvilket Land de maatte opstaa, idet det er nærliggende, at der her eller i

andre Lande indvindes Erfaringer, som gør Ændringer nødvendige eller ønskelige. Saa fremt Ordningen skal gennemføres med Hensyn ogsaa paa fremtidige Krige, maa Forslaget omarbejdes paa en Række Punkter.

Naar der i de følgende Paragraffer tales om Krigen, se for Eksempel § 8, 2. Stk., § 9, 1. Stk. og § 12, 1. Stk., maa Definitionen i § 5, 1. Stk., underforstaaes.

Reglen i § 5, 2. Stk., svarer i Princippet til Hovedreglen om Regres ved Skadesforsikring, jfr. Forsikringsaftaleloven Nr. 129 af 15. April 1930 § 25, 1. Stk. Et Krigsforsikringsforbund indtræder ogsaa i Krav paa Erstatning, som den sikrede maatte have imod den danske Stat, men det ligger udenfor Udvalgets Opgave at tage Stilling til, hvilke Regler der eventuelt bør fastsættes herom.

Endelig bemærkes det, at man forudsætter, at det ikke vil blive nødvendigt at nedsætte et Forvaltningsnævn for Købstæderne i Anledning af den Skade, som har ramt Bygningerne paa Ejendommene Frodesgade Nr. 150 og 152 i Esbjerg.

Til § 6.

Bestemmelsen har sit Forbillede i Forsikringsaftaleloven Nr. 129 af 15. April 1930 § 54, 1. Stk.

Til § 7.

Man har drøftet, om der i Forslaget burde optages Bestemmelser om Pligt for Bygningsejere til at anvende Erstatninger til Genopførelse af beskadigede Bygninger og om Regulering af Erstatninger efter Byggeprisniveauet.

Udvalget anser det dog for betænkeligt paa Forhaand at fastslaa Genopførelsespligt. Denne maatte vel i hvert Fald være betinget af, at der blev ydet fuld Erstatning. Men det kan ikke nu forudses, om og i hvilket Omfang der efter Krigen Afslutning er Behov for Genopførelse af eventuelt ødelagte Bygninger.

Selv om der kan anføres gode Grunde for at foretage en Regulering af Erstatninger efter Byggeprisniveauet, er Udvalget af den Opfattelse, at det af Hensyn til Ordningens praktiske Gennemførelse er rettest ved Opgørelse af Skader at gaa frem efter de ved Brandforsikring af Bygninger sædvanlige Regler.

Naar man opgiver Genopførelsespligt, formindskes formentlig Trangen til en Præstalsregulering af Erstatningssummen.

Med Hensyn til Udgifter, der afholdes for at sikre Bygninger imod Luftangreb